U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **E. S.**, zast. JUDr. Irenou Strakovou, advokátkou se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 10. 2020, č. j. 14 A 34/2019 - 36,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve výši 1 000 Kč, tj. celkem 6 000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupkyně žalobce JUDr. Ireny Strakové, advokátky se sídlem Karlovo náměstí 287/18, Praha.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel ve shora označené věci dne 3. 11. 2020 kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 20. 10. 2020, č. j. 14 A 34/2019 - 36, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 1. 2019, č. j. MV-3868-4/SO-2019; tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání stěžovatele a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 20. 11. 2018, č. j. OAM-25020-7/DP-2018, kterým bylo zastaveno řízení o žádosti stěžovatele o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia. Společně s kasační stížností uplatnil stěžovatel návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Stěžovatel s podáním kasační stížnosti neuhradil soudní poplatek za kasační stížnost, ani za návrh na přiznání odkladného účinku. Nejvyšší správní soud jej proto usnesením ze dne 10. 11. 2020, č. j. 5 Azs 341/2020 - 8, vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč a soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku ve výši 1 000 Kč. Současně byl stěžovatel poučen o tom, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí stanovené lhůty se nepřihlíží [§ 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších

předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“)]. Toto usnesení Nejvyššího správního soudu bylo doručeno zástupkyni stěžovatele do datové schránky dne 12. 11. 2020. Lhůta pro zaplacení soudních poplatků tak uplynula v pátek dne 27. 11. 2020.

[3] Dne 2. 12. 2020 obdržel Nejvyšší správní soud v kolcích zaplacený soudní poplatek. Stěžovatel přitom zásilku obsahující kolkové známky předal k poštovní přepravě v úterý dne 1. 12. 2020, jak vyplývá z razítka na poštovní obálce, ve které byly kolky Nejvyššímu správnímu soudu doručeny.

[4] Zákon o soudních poplatcích v § 9 odst. 1 stanoví, že k zaplacení soudního poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží. Lhůta pro jeho zaplacení je tedy podle aktuální právní úpravy propadná. Judikatura Nejvyššího správního soudu dovodila, že soudní poplatek je zaplacen v den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu, je-li poplatek placen bezhotovostním převodem či poštovní poukázkou; viz rozsudek ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51, č. 3734/2018 Sb. NSS. Výjimku představuje placení soudního poplatku v kolkových známkách; v těchto případech Ústavní soud v nálezu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 2535/18, dovodil, že „*pro zachování lhůty* (k zaplacení soudního poplatku, pozn. Nejvyššího správního soudu) *postačí předat kolkové známky k poštovní přepravě*.“

[5] V nyní posuzované věci tedy bylo nezbytné, aby (i) byly soudní poplatky, k jejichž zaplacení byl stěžovatel vyzván, připsány na účet soudu nejpozději dne 27. 11. 2020, příp. aby (ii) nejpozději dne 27. 11. 2020 předal stěžovatel kolkové známky k poštovní přepravě.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel zaplatil soudní poplatky až dne 1. 12. 2020 (tento den předal kolkové známky k poštovní přepravě), tedy po uplynutí lhůty stanovené v usnesení, kterým byl k jejich zaplacení vyzván, nebylo možné k zaplacení soudních poplatků přihlédnout. Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zastavit.

[7] Jelikož bylo řízení o kasační stížnosti zastaveno, nerozhodoval zdejší soud o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Výrok o nákladech řízení vychází z § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[9] Skutečnost, že k zaplacení soudního poplatku po uplynutí soudem stanovené lhůty již soud nemůže přihlédnout, ve svém důsledku zároveň způsobuje, že uplynutí této lhůty má za následek zánik poplatkové povinnosti účastníka řízení. Jinými slovy, není-li již stěžovatel oprávněn zaplatit soudní poplatek po uplynutí lhůty stanovené soudem ve výzvě k jeho úhradě, nelze dovozovat, že k tomu měl být stále povinen. Nejvyšší správní soud proto dospěl k závěru, že stěžovatel dne 1. 12. 2020 splnil již neexistující poplatkovou povinnost. Proto nebylo možné uvažovat o vrácení soudních poplatků snížených podle § 10 odst. 3 zákona o soudních poplatcích, nýbrž bylo nezbytné vrátit zaplacené soudní poplatky podle § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích v plné výši (srov. usnesení

Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 11. 2018, č. j. 4 Afs 329/2018 - 16, či ze dne 10. 10. 2019, č. j. 5 Afs 263/2019 - 19).

P o u č e n í :

Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 10. prosince 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu